

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Władysław Pawlak (przewodniczący)

SSN Monika Koba

SSN Karol Weitz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. D. i D. B.
przeciwko P. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym 20 lutego 2023 r.
w Izbie Cywilnej w Warszawie,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu
z 11 grudnia 2019 r., sygn. akt I ACa 296/19,

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. oddala wniosek powodów o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powodowie A. D. i D. B. w pozwie z 28 listopada 2013 r. domagali się zasądzenia solidarnie na ich rzecz od pozwanej P. w P. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kwoty 76 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za spadek wartości ich nieruchomości oraz konieczności poniesienia nakładów akustycznych. Na rozprawie w dniu 1 lipca 2015 r. powodowie sprecyzowali, że z tytułu spadku wartości nieruchomości domagają się kwoty 55 200 zł wraz z odsetkami od dnia

wytoczenia powództwa do dnia zapłaty i w tym zakresie domagają się wydania wyroku częściowego.

Wyrokiem częściowym z 13 lipca 2015 r. Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powodów kwotę 55 200 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie oddalił powództwo o odszkodowanie za spadek wartości nieruchomości. Na skutek apelacji od tego wyroku Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyrokiem z 21 kwietnia 2016 r. oddalił apelację.

Pismem z 21 listopada 2018 r. pełnomocnik powódki rozszerzył żądanie pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów kwoty 54.440 zł wraz z odsetkami ustawowymi (a od 1 stycznia 2016 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie) od kwoty 20 800 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i od kwoty 33 640 zł od dnia 22 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty.

Wyrokiem z 30 listopada 2018 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu zasądził od pozwanej na rzecz powodów kwotę 55 400 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 20 800 zł od dnia 9 kwietnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 33 640 zł od dnia 22 listopada 2018 r. do dnia zapłaty (pkt 1) w pozostałym zakresie oddalił powództwo (pkt 2) i orzekł o kosztach procesu (pkt 3).

Apelację od wyroku z 30 listopada 2018 r. wniosła pozwana, zaskarżając go w części, w której Sąd pierwszej instancji zasądził na rzecz powodów kwotę 55 400 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 20 800 zł od dnia 9 kwietnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 33 640 zł od dnia 22 listopada 2018 r. do dnia zapłaty (pkt 1) oraz w części rozstrzygającej o kosztach procesu (pkt 3). Wyrokiem z 11 grudnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w Poznaniu częściowo uwzględnił apelację i uchylił zaskarżony wyrok w punkcie 1 w części zasądzającej od pozwanej na rzecz powodów kwotę 1000 zł i w tym zakresie postępowanie umorzył (pkt I) oraz zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że oddalił powództwo o zasądzenie odsetek oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 20 800 zł za okres od dnia 9 kwietnia

2015 r. do dnia 5 lipca 2017 r. (pkt II), a w pozostałej części apelację oddalił (pkt III) oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt IV).

Skargę kasacyjną od wyroku z 11 grudnia 2019 r. złożyła pozwana zaskarżając wyrok w części oddalającej jej apelację w pozostałym zakresie (pkt III) i wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ §1 pkt 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie zaskarżonego orzeczenia z oznaczeniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, a stosownie do art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. również wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia. Oba wymagania mają charakter konstrukcyjny, a ich niedochowanie nie podlega usunięciu w postępowaniu naprawczym. Niedochowanie któregośkolwiek z nich powoduje zatem odrzucenie skargi kasacyjnej bez wzywania skarżącego do uzupełnienia dostrzeżonego braku (art. 398⁶ § 2 k.p.c., przy czym Sąd Najwyższy odrzuca skargę kasacyjną, która podlegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

Ze względu na sformalizowanie przez ustawodawcę skargi kasacyjnej oraz wymaganie jej sporządzenia przez zawodowego pełnomocnika nie jest dopuszczalne zastępowanie fachowego pełnomocnika skarżącego i podejmowanie przez Sąd Najwyższy zabiegów interpretacyjnych w celu ustalenia intencji skarżącego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2011 r., V CSK 272/10).

We wniesionej skardze kasacyjnej pozwana określiła zakres zaskarżenia wyroku sądu drugiej instancji wskazując, że zaskarżyła go w części, tj. co do punktu III, w którym oddalono jej apelację od wyroku Sądu pierwszej instancji. Tak określony zakres zaskarżenia nie koreluje z wnioskiem kasacyjnym o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości. Nie można zatem przyjąć, że wniosek skargi kasacyjnej został skonstruowany w sposób spełniający wymagania określone w art. 398 §1 pkt 1 i 3 k.p.c., skoro między wskazanym zakresem zaskarżenia wyroku (w części, co do punktu III, którym oddalono apelację od wyroku sądu drugiej

instancji), a zakresem żądanej ingerencji w zaskarżony wyrok (uchylenie w całości) zachodzi sprzeczność. Taka sytuacja sprawia, że należało uznać, iż skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu z tego powodu, że nie spełniała wymagań konstrukcyjnych określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 3 k.p.c. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 10 października 2022 r. r. I CSK 3175/22 i z, 28 lutego 2019 r., V CZ102/18).

Wniosek powodów o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy oddalił, gdyż we wniesionej odpowiedzi na skargę kasacyjną wnioskowali oni o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, a nie dostrzegli, że z racji niedochowania wymagań konstrukcyjnych podlegała ona odrzuceniu.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy, orzekł, jak w sentencji.